

0:04 - 0:10 **No tak jmenuju se Lubor Herzán, narodil jsem se 20. února 1950 v Třebíči.**

Rod Herzánů se již po 7 generací věnuje architektuře. Pan Herzán není výjimkou. Ve volném čase se od mládí věnoval hudbě a kempingu. Později se stal vedoucím svého vlastního skautského oddílu. Studoval na Střední všeobecně vzdělávací škole, dnešním Gymnaziu Třebíč, kde si prožil i Pražské jaro. S přáteli byli z naděje na změnu nadšení a dokazovali to při okupaci některými svými činy.

14:29 - 14:34 **A dělali jsme takovou trochu partizánskou činnost, že jsme obraceli prostě šipky abysme je dezorientovali.**

Ovšem rána přišla při osobním shledání s ruskými tanky.

15:08 - 15:15 **naši o tom ani nevěděli, ale chtěl jsem to vidět na vlastní oči. No a měl jsem tu smůlu, že zrovna mě potkali, když jsem přecházel na Novodvorským mostě.**

15:25- 15:45 **ted' se ty tanky se blížily, prostě vykulení kluci naježení, samopaly jo, pode mnou pět metrů řeka, tak jsem vážně uvažoval, jestli teda skočit do té vody, zlomit si ruku, nohu nebo co. No nakonec jsem udělal asi nejrozumnější, tvářil jsem se prostě, že je nevidím a šel jsem dál a ono to prostě nějak dopadlo. Ale tenkrát jsem měl hodně nepříjemnej pocit z toho jako.**

V průběhu studia na VŠ byl bezproblémovým studentem až na dvě situace.

10:57 – 11:05 **Tam jsem dostal jedinou třídní důtku, protože jsem se nezúčastnil 1. Máje. Jinak já jsem tam chodil strašně rád, nás to bavilo, my jsme tam vždycky různě propichovali balónky.**

11:19 – 11:24 **Zrovna bylo v rozhlase něco o architektuře, takový pořad, o který jsem nechtěl přijít.**

Svůj nesouhlas s režimem projeví u voleb do poslanecké sněmovny.

17:30 – 17:35 **Tam kandidoval náš učitel sochařství**

17:38-39 **Velkovýrobce leninů a ,...**

17:44 – 17:48 **neměli jsme ho rádi, on byl arogantní a choval se k nám strašně nepříjemně.**

17:55 - 17:56 **tak jsme se dohodli že ho volit nebudeme**

18:04 – 18:08 **tenkrát už to, když se šlo za plentu byl prostě málem protistátní čin**

Když se vedení dozvědělo výsledek voleb, vyhrožovalo vyhazovem. Naštěstí studenti vyvázli bez následků, jelikož bylo pro komunisty příhodné, méně nápadné, že nedostali rovných 100% hlasů.

Později nastoupil do zaměstnání v bytovém družstvu Třebíč, kde pracoval až do osudového roku 89.

26:39-26:45 **a ted' došlo vlastně k tomu velkému třesku že skončil komunismus a nastalo něco nového**
26:48-26:53 **skončily zakázky a my jsme jako oddělení zkrachovali.**

Sametová revoluce kromě svobody přinesla i spoustu starostí. Pan Herzán byl pracovně odkázán sám na sebe.

Za jeden ze svých klíčových projektů považuje zapsání Třebíčské Židovské čtvrti na seznam památek UNESCO, kde sehrál důležitou roli.

48:38-48:40 **Ta židovská čtvrť to je naprostý světový unikát**

Čtvrť se měla původně bourat, aby uvolnila místo pro panelové domy. Z tohoto návrhu naštěstí sešlo.

48:47 - 49:00 **Ve světě neexistuje mezi těma zhruba 1000 lokalit přírodních i kulturních, která by se během 20 let stala z demoliční zóny, památkou Unesco.**

Dnes pan Herzán příležitostně Židovskou čtvrtí provází zájemce a také je součástí kapely Kolemjdíci, která má více než padesátiletou tradici. Vystupují výhradně na Vánoce u rodin členů kapely. Činnosti v oblasti architektury se i nadále drží a my věříme, že o něm i v budoucnu uslyšíme.

